

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 22Csp/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419201472
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6419201472.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaný v parížskom Registri obchodu a spoločností pod.č. 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, 821 08 Bratislava, Karadžičova 2, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Bratislava, Ventúrska 16, proti žalovanej: Y. Š., W.. XX.X.XXXX, M. T. Q. Ž. Č..XXX, o žalobe na zaplatenie sumy 1.305,49 € s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.305,49 € s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.178,- eur počítaný od 04.05.2016 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Súd čo do zvyšku žalobu žalobcu z a m i e t a.

Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretá dňa 05.10.2015 medzi veriteľom CETELEM SLOVENSKO a.s., Bratislava a dlžníčkou Y. Š., uvedená v časti 3., bod 3.4. druhá veta v znení: „Nesplatená istina Úveru/Revolvingového úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v ZoSÚ/ZoRSÚ, t.j. Klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia Úveru/Revolvingového úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu.“ je n e p r i j a t e ľ n á a p r e t o n e p l a t n á.

Súd žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej náhradu trov konania v pomere 100% trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal zaplatenia od žalovanej sumy 1.305,49 € s úrokom vo výške 21,26 % ročne zo sumy 1.178 € počítaný od 4.5.2016 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.305,49 € počítaný od 4.5.2016 do zaplatenia s poukazom na to, že právny predchodca žalobcu CETELEM SLOVENSKO a.s. uzavrel zo žalovanou dňa 5.10.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, poskytol jej viazaný úver vo výške 1.178 € na financovanie kúpy spotrebného tovaru. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver s príslušenstvom splácať sumou 134,89 € mesačne a to formou 10 splátok so splatnosťou prvej splátky dňa 15.11.2015. Žalovaná úver nespĺcala riadne a včas, na základe čoho právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 3.5.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu. Z uvedenej zmluvy si žalobca uplatnil sumu 1.305,49 €, ktorá je tvorená sumou 1.178 € ako dlžná úverová istina, 95,63 € dlžné úroky z úveru, 31,86 € dlžné poistné z úveru. Žalovaná na splátkach úveru nezaplatila nič.

2. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadрила.

3. Spis bol pôvodne pridelený zákonnej sudkyňi JUDr. Jane Zuzan. Spis bol následne v zmysle Pokynu predsedu súdu Spr.A/549/2019 dňa 15.8.2019 pridelený sudkyňi JUDr. Jarmile Kasanovej.

4. Na pojednávanie dňa 18.9.2019 sa právny zástupca žalobcu nedostavil, doručenie mal riadne vykázané. Svoju neúčasť ospravedlnil s poukazom na hospodárnosť konania, súhlasil, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti ako aj v neprítomnosti žalobcu.

5. Na pojednávanie dňa 18.9.2019 sa dostavila žalovaná. Žalovaná viedla, že vie, že to je jej chyba, kupovala notebook pre priateľa, myslela si, že splácať to bude on, čo však neurobil.

6. Aktívna legitímácia žalobcu je daná cezhraničným zlúčením spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. a žalobcu s účinnosťou ku dňu 30.6.2016, pričom spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. v dôsledku zlúčenia zanikla bez likvidácie a žalobca je jej univerzálnym právnym nástupcom.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere, s Oznámením o mimoriadnej splatnosti, so špecifikáciou splátok, s výškou splácania, s ostatným spisovým materiálom.

8. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv o úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

10. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 1 toho istého zákona spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 2 toho istého zákona za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

13. Podľa § 53 ods. 3 toho istého zákona ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 5 toho istého zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa § 54 ods. 1 toho istého zákona zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

16. Podľa § 54 ods. 2 toho istého zákona v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17.Podľa § 1 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

18.Podľa § 1 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19.Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy sa účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

20.Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21.Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22.Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23.V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v časti dôvodná.

24.Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že pôvodný veriteľ uzavrel so žalovanou dňa 5.10.2015 Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydávaní kreditných kariet a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 1.178 € na nákup tovaru. Žalovaná sa zaviazala splácať poskytnutý úver v 10 mesačných splátkach po 134,89 €, splatnosť mesačnej splátky 15. deň v mesiaci, splatnosť 1. mesačnej splátky 15.11.2015, pričom celkovo sa zaviazala zaplatiť žalobcovi (právneho predchodcovi) sumu 1.295,90 €. Ročná úroková sadza bola 21,26 %, RPMN 23,46 %, priemerná RPMN vo výške 21,34 %, odplata vo výške 21,26 % a konečná splatnosť 15.8.2016, poplatok za poistenie 4,1 %. Žalovaná na splátkach doposiaľ nezaplatila nič. Žalovaná úver nesplácala riadne a včas, preto právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, ktorú skutočnosť oznámil žalovanej listom zo dňa 11.5.2016. Úver zosplátnil ku dňu 3.5.2016. Žalovaná uvedené skutočnosti nerozporovala.

25.Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami sporu (právnym predchodcom žalobcu) je spotrebiteľskou zmluvou a na žalovanú je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzatváraní nekonala v rámci predmetu svojej podnikateľskej alebo obchodnej činnosti, a žalobca (právny predchodca) dodávateľ bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti teda na právne vzťahy založené zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o.i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 1 ods.1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Žalovaná má s poukazom na § 2 písm.a/ postavenie spotrebiteľa, nakoľko nekonala v rámci predmetu svojho podnikania

alebo povolania, a pôvodný žalobca má s poukazom na § 2 písm.b/ postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalovanou vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

26.Vyhodnotením všetkých vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako tieto určuje ustanovenie § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Pôvodný žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške vo výške 1.178 €, pričom žalovaná mala zaplatiť žalobcovi (právnemu predchodcovi) celkovú sumu vo výške 1.295,90 €. Žalovaná doteraz nezaplatila nič. Vzhľadom na to, je daná povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu (vo výške uplatnenej žalobcom) vo výške 1.305,49 € (z toho 1.178 € istina, 95,63 € dlžné úroky z úveru, 31,86 € z titulu dlžného poistného z úveru). V tejto časti súd žalobu žalobcu považoval za dôvodnú a vyhovel jej.

27.Nakoľko žalovaná je v omeškani s plnením peňažného dlhu, prisúdil súd žalobcovi aj úrok z omeškania z priznanej sumy vo výške 5 % ročne. Pri určení výšky úrokov z omeškania vychádzal súd zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá predstavovala 0 % ročne (0 % + 5 % = 5 %), žalobcovi tak vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, počnúc dňom nasledujúcim po zosplatnení úveru, čiže od 4.5.2016. Aj v tejto časti bola žaloba žalobcu dôvodná.

28.Podľa § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

29.Podľa § 298 ods. 2 CSP ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

30.Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorý bol novelizovaný Občiansky zákonník, bola prebratá Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských úveroch.

31.Podľa čl. 3 ods. 1,2 Smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

32.Podľa čl. 5 Smernice v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad, priaznivejší pre spotrebiteľa.

33.Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky, použité v zmluvách, uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, aj jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

34.Podľa ústavnej judikatúry systém ochrany, zavedený Smernicou Rady č. 93/2013/EHS o nekalých zmluvných podmienkach vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti. Táto situácia vedie k pristúpeniu na podmienky, vopred pripravené dodávateľom bez možnosti ovplyvniť ich obsah. Smernica 93/2013/EHS vyvažuje nerovnováhu medzi dodávateľom a

spotrebiteľom zásahom zo strany štátu. Preto súd aj bez návrhu námietky zo strany spotrebiteľa je povinný prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky.

35. Súd je toho názoru, zmluvné podmienky uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, týkajúce sa toho, že nesplatená istina úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročná podľa dohodnutej úrokovej sadzby s tým, že klient (spotrebiteľ) je povinný zaplatiť úrok od doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných prostriedkov celom rozsahu sú neprijateľné a preto neplatné. Uvedené zmluvné podmienky sú síce uvedené v texte Zmluvy o úvere, ale je nepochybné, že neboli individuálne dojednané a žalovaná formulárové zmluvy v tomto smere nemohla ani ovplyvniť. Právny predchodca žalobcu uzatváral zmluvy s rovnakou klauzulou, formou formulárového znenia, ktorá skutočnosť je súdu známa aj i iných sporov (napr. rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 18C/243/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/340/2017 zo dňa 7.6.2018). Súd je toho názoru, že aj vzhľadom na rozsah zmluvných ustanovení v Časti 3. Spoločné ustanovenia k ZoSÚ a ZoRSÚ, môže obsah a hlavne význam a dosah uvedených zmluvných podmienok ujsť pozornosti priemerného spotrebiteľa.

36. Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne vracia a spláca a za tento stav patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Ak však nastane stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V tejto súvislosti poukazuje súd aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. k. IV.ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.09.2012, ktorý považoval výklad krajského súdu (aj okresného súdu) za ústavne akceptovateľný s tým, že okresný, ako i krajský súd v prejednávanej veci vyslovil právny záver, podľa ktorého dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok) a od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami. Pokiaľ teda veriteľ, v danom prípade žalobca, pristúpil k tomu, že považuje celý dlh za splatný, potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru. Ústavný súd SR v tejto súvislosti nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práve na súdnu ochranu. Súd v tomto smere poukazuje na podstatu zmluvného úroku, ktorý je vyjadrením odplaty za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti (veriteľ neposkytuje peňažné prostriedky po lehote splatnosti). Veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (viď aj rozsudok NS SR sp. zn. R 59/1998). Domáhať sa zmluvných úrokov po zosplatnení úveru a ďalej úročiť úver nezodpovedá charakteru a podstate zmluvného úroku. Po zosplatnení úveru sa dlžník nenachádza v režime požičiavania istiny a rovnako ani neužíva istinu, preto žalobcovi ako veriteľovi neprislúcha odplata za užívanie požičanej istiny zmluvný úrok, ale sankčný úrok z omeškania (právny názor Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/340/2017 zo dňa 7.6.2018 v skutkovo totožnej veci).

37. V rozpore s vyššie uvedeným je preto i dojednanie v časti 3, spoločné ustanovenia k ZoSÚ a ZoRSÚ, bod 3.4 druhá veta, podľa ktorého: „nesplatená istina Úveru/Revolvingového úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročná podľa úrokovej sadzby dohodnutej v ZoSÚ/ZoRSÚ, t.j. Klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia Úveru/Revolvingového úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu“. Na základe uvedeného by inak mohol žalobca ako veriteľ požadovať od žalovanej ako dlžníka úrok z úveru z celej dlžnej sumy popri sankčnom úroku z omeškania. Ako už bolo uvedené, takýmto spôsobom by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, čo by spôsobovalo nerovnováhu vo vzťahoch medzi zmluvnými stranami. Súd v zmysle uvedeného uzavrel, že takáto zmluvná podmienka je neprijateľná a preto neplatná, čo vyhlásil aj vo výroku rozhodnutia. Úrok je cenou úveru len do jeho zosplatnenia, po zosplatnení úveru je veriteľovi patrí úrok z omeškania, ktorý je sankciou, plní funkciu paušalizovanej náhrady škody vzniknutej veriteľovi so zabezpečovacím, sankčným a kompenzačným účelom.

38. Žalobca si v spore uplatnil aj úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 21,26 % ročne zo sumy 1.178 € od 4.5.2016 do zaplatenia. V tejto časti súd žalobu žalobcu považuje za nedôvodnú a zamietol ju. Žalobca žiadal priznať tzv. zmluvný úrok, dohodnutý v zmluvách o spotrebiteľskom úvere ako - výška

úrokovej sadzby. Žalobca (jeho právny predchodca) úver zosplatil ku dňu 3.4.2016. Žalobca žiadal priznať zmluvný úrok odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru, čiže odo dňa 4.5.2016. Súd je toho názoru, že žalobcovi po zosplatnení úveru resp. po vypovedaní zmluvy o úvere prináleží len zákonný úrok z omeškania, ktorý mu súd aj priznal, ale zmluvný úrok už nie.

39.Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40.Žaloba žalobcu bola podaná dôvodne, žalobca mal neúspech len v časti uplatnených zmluvných úrokov, preto súd je toho názoru, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v pomere 100 % trov konania, ktorú mu aj priznal. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú účastníci, ktorí sa ho vzdali písomne do zápisnice súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (exekučný poriadok). Exekúciu

vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak.